

[Thoft]

tigt mente, at regeringens forslag først og fremmest rammer lønarbejderne. Det mener jeg hr. Ove Jensen har ret i, det har han helt forstået, og tak for det.

Til slut skal jeg takke hr. Albrechtsen for de konstruktive forslag, og jeg håber herefter på et godt udvalgsarbejde.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at beklage, at jeg først kommer nu; det skyldes, at jeg har sidet til møde i retsudvalget.

For vel tre måneder siden hørte vi hr. Jes Lunde i morgenradioen gå ind for indkomstpøolitik og en række andre ting, som var nye, når man havde hørt SF-politikere. Nu varede det ikke så længe, før hr. Jes Lunde blev dementeret af hr. Gert Petersen, og det er vel hr. Gert Petersens linje, vi ser videreført i disse forslag. Det er ikke så meget realpolitik, som det er overbudspolitik, der bliver lagt frem her.

Fra Kristeligt Folkepartis side kan vi ikke give tilslutning til den samlede pakke, der her er lagt frem. Vi mener, der er lagt en langt bedre pakke frem til afhjælpning af de økonomiske problemer, som Danmark står over for i øjeblikket.

Et par bemærkninger til de enkelte forslag. Det er utrolig rigoristisk og hårdt, man farer frem i lovforslag nr. L 38. Regeringen har jo fremsat et forslag til forhøjelse af stempelafgiften. Det bliver vedtaget formodentlig om et par dage, og dér mener jeg man har ramt det, der er brug for.

I lovforslag nr. L 39 får man rigoristisk ram på formuer. Som det allerede er sagt, har vi jo en overordentlig stor formuebeskatning, og det, der er problemet, er det lånefinansierede forbrug – problemet er ikke, at folk sparer op. Derfor synes jeg, det er lidt overraskende, at det netop er her, man vil slå ned i den situation, vi er i nu.

Angående lovforslag nr. L 40 har det tidligere været nævnt, at man genindfører en uødvendig komplikation i denne sammenhæng, og det synes vi ikke der er behov for.

I forbindelse med lovforslag nr. L 41 kan man drøfte, hvordan man skal opgøre den skattepligtige formue – det kunne man endda få en meget spændende drøftelse af, tror jeg – men her er det igen lagt meget rigoristisk

og massivt frem. Jeg tror ikke, det vil fremme skabelsen af arbejdspladser.

Vi har også haft nogen debat om lovforslag nr. L 42. Jeg har også læst bemærkningerne, også slutbemærkningerne, hvoraf det fremgår, at SF er klar over, at det ikke bliver 40 mia. kr. i statskassen. Men jeg synes, det havde været rart både her og andre steder, når man fremsætter lovforslag, at der var foretaget flere konkrete beregninger.

Angående lovforslag nr. L 43 vil jeg spørge, om SF har en klar definition af, hvad bruttoindtægt nu er. For at operere med et begreb uden en præcis definition finder jeg igen er udtryk for en overbudspolitik, hvor man smækker noget på bordet, som ikke synes at/være gennemarbejdet.

Angående beslutningsforslag nr. B 8 vil jeg kort sige, at mit parti er tilhænger af vort NATO-medlemskab og også mener, at vi så skal betale den forsikringspræmie, som det koster at være med i denne sammenhæng. Derfor kan vi ikke tilslutte os dette forslag.

Som helhed må vi sige, at dette ikke er en gennemtænkt politik, og vi har med interesse noteret os, at også Socialdemokratiet har afvist det, der her er lagt frem. Det har været spændende at se, hvordan det, der skulle være bærepillerne i en arbejderregering, har vurderet så væsentlige økonomiske spørgsmål så forskelligt, som det er sket i dag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Thoft, fremsatte det fromme ønske, at han og hans parti hellere ville skældes ud end ignoreres. Det skal vi forsøge at leve op til i den kommende tid. Vi begynder her med at bestræbe os på at efterkomme SFs ønske, og jeg regner med, at vi kan gøre det helt igennem. Men der skal være måde med alting.

Nu har man jo selv givet disse forslag en meget fornem betegnelse: bøftatar. Det er noget, man holder af i visse kredse. Det gjorde man inden førstebehandlingen; efter førstebehandlingen og de bemærkninger, der er fremsat, vil der jo nok være nogle, der føler sig fristet til at sige, at det ikke er andet end en lille tønne døde sild. Men jeg skal lade være med at gå så langt med hensyn til at efterkomme hr. Thofts ønske.

Jeg siger tak for erkendelsen på nogle vigtige områder vedrørende det tinglysnings-